

XI. Udlevering og Afstraffelse af Krigsforbrydere.

Spørgsmaalet om Udlevering af Krigsforbrydere blev gentagne Gange berørt under Drøftelsen af Flygtningeproblemet og findes omtalt i Resolutionen vedrørende dette Problem (se Sp. 7358). Imidlertid foreslog Delegationen for den Hviderussiske Socialistiske Sovjetrepublik under Henvisning til Spørgsmaalets store Betydning for Udviklingen i de befriede Lande, at Plenarforsamlingen skulde vedtage en særlig Resolution herom. Et af 1. Udvalg fremsat Resolutionsforslag, der ret nøje følger den hviderussiske Delegations oprindelige Udkast, blev enstemmigt vedtaget af Forsamlingen. Dets Ordlyd er følgende:

»*IDET PLENARFORSAMLINGEN tager følgende Erklæringer til Efterretning: Moskva-Erklæringen af 1. November 1943 udstedt af Præsident Roosevelt, Marskal Stalin og Premierminister Churchill vedrørende de af Fjenden begaaede Grusomheder under Krigen, den af visse allierede Regeringer udstedte Erklæring af 13. Januar og 18. December 1942 vedrørende samme Emne, samt endvidere de ved 4. Haagerkonvention i 1907 fastsatte Retsregler og Sædvaner for Krigsførelse, samt endvidere den i den internationale Militærdomstols Oprettelsesdokument af 8. August 1945 indeholdte Definition af Krigsforbrydelser og Forbrydelser mod Freden og Menneskeheden,*

og idet den er af den Opfattelse, at visse Krigsforbrydere stadig undgaar Retfærdigheden ved at søge Tilflugt paa visse Staters Omraade,

HENSTILLER DEN,

at de Forenede Nationers Medlemmer ufortøvet træffer alle nødvendige Foranstaltninger til at faa arresteret de Krigsforbrydere, som har været ansvarlige for eller har samtykket i ovennævnte Forbrydelser, og til at faa dem tilbagesendt til de Lande, hvor deres afskyelige Forbrydelser blev begaaet, for at de kan blive dømt og straffet i Overensstemmelse med disse Landes Love,

OG DEN OPFORDRER

Regeringerne i de Stater, som ikke er Medlemmer af de Forenede Nationer, til ligeledes at træffe alle nødvendige Foranstaltninger til Paagribelsen af saadanne Forbrydere indenfor deres Omraader med Henblik paa deres øjeblikkelige Overførsel til de Lande, hvor Forbrydelserne blev begaaet, for at de kan blive dømt og straffet i Henhold til vedkommende Landes Love.»

Uruguays Delegation foreslog, fordi den ansaa enhver Anvendelse af Dødsstraf for uheldig, at Forsamlingen skulde vedtage en Resolution, der udtalte Haab om, at Nürnberg-Domstolen ikke vilde idømme Dødsstraf, men iøvrigt give Krigsforbryderne de strengeste og mest eksemplariske Straffe. Efter en Drøftelse, under hvilken de Delegerede fra Sovjetunionen og Ukraine udtalte sig bestemt imod, at dette Spørgsmaal optoges paa Dagsordenen, kom det til Afstemning, der gav det Resultat, at Bureauet med 10 Stemmer mod 1 sluttede sig til denne sidste Opfattelse.